

Sledi skrivnostno znanega

Smiljan Trobiš

SLEDI SKRIVNOSTNO ZNANEGA
Smiljan Trobiš
Avtorjev izbor

Sledi
skrivnostno
znanega

Smiljan Trobiš

ART 32
2022

*V naročju zvezd
bom danes pustil
svoje breme.*

*Mimo vodijo poti,
iz sanj v sanje.
V neznano so zazrte oči.
Morda v srce sveta,
v odpuščanje ...*

*Ne ugasni tiha lučka v meni!
Postavil bom ogrado zate
in nič se te ne bo smelo dotakniti.
Kdaj se bo rodila luč,
ki se je ne da upihnniti?
Globoko je ... Visoko je ...*

Pomlad.

Vso resničnost

kdaj prekrije

češnjev cvet.

Le oblaki so čisti dovolj,

da lahko mirno gledajo

ta svet!

*Prelepi večer!
Kdo te je ustvaril?
Kdorkoli je bil –
kako te je moral ljubiti!
Ti si on sam,
le obdal si se
z vsakdanjostjo.*

Nebo!

*Višino tvojo noč prelila je v globino
kakor mojo bolečino,
ki zdaj ne ve več kod ne kam ...*

*Metulj se ustavi na cvetu,
da bi poljubil sonce.
Med travami so rože
še najbolj podobne
njegovim sanjam.*

*Ko se kostanj razpoči,
bodice nimajo več moči.
Rodil se je sad,
da bi se dotaknil zemlje
in se ji zahvalil.
Postal začetek.*

*Kdo te pozna,
oblak,
ki plavaš visoko?
Tvoj sad je rešilni dež
in ko izpoveš
svojo pesem,
moraš iti,
potolažen,
da nisi bil sam.*

*Imam načrt,
ki si ga nisem dal sam.
In ko vdano razmišljam,
se pesem umiri v spev.
Neravnotežje sili,
pa je mir močnejši
v tem razgibanem svetu
nespokorjenih dolgov.*

*Pripravljajš misel za ves dan.
Držala te bo nad gladino,
da ne utoneš v bleščavosti časa.
Tiho se boš bratil z njo,
jo prižemal, in zvečer
bo zasijala v uslišanju.
Pozabil boš nanjo,
a zaspal boš poln toplega miru.*

*Prihodnji dnevi
bodo v ravnotežju
in vse bo čisto nazadnje
prišlo na isto.
Kje so tvoje niti, Bog –
ali ne plavam v tebi?*

*Koga ljubi moja duša?
Komu naj nazdravim,
ko mi je lepo?
Daleč med prijatelje
potujejo moje dobre misli
in ni mi hudo,
ko sem sam s svojo srečo
v neobremenjenem popoldnevu.*

*Brezna te hočejo
včasih pogoltniti,
a pogledaš v nebo
in ostaneš privezan
na nitkah molitve.
Kakor biseri tečejo trenutki,
šteje jih le tiktakanje ure,
drug za drugim gredo v mir.*

*Večer boš raztegnil
na množico tihih trenutkov.
Vsak bo biser v tvoji roki,
ljubkoval ga boš in ga občudoval,
daroval naprej.
Morda nekomu, ki nemirno trpi,
da bo našel trdnost
v najmanjši lepi stvari.*

*Odhajamo
skoraj po vrsti,
le kdo prehiti,
kdo zamudi cilj,
ko se vse razreši.
Tiho prepoznani,
kot bi sanjali nekaj lepega,
gremo domov.
Elipse ljubezni in elipse koncev
se združijo v krog.*

Ni udarcev: Kako to?

Ljudje so dobri.

Mlini so se ustavili

in zrna pošljajo

poganjke v zemljo.

Širi se milina barv.

Nekdo drug sem.

*Ko se manjšam,
lahko tokovi
tečejo po svoje.
Takrat se umirim
in predam
velikim
silam zvezd.
In mi sipajo
svetlobo.*

*Hiše so se zamaknile
v nov pomen.
Streha
ti nebo zariše.
In stene duši
dajo zven.
Vse prazno
je polno tega,
česar niti čas
ne izbriše.*

*Oblak v Krki
in na nebu je prav tak.
Hiše v Krki –
dom za duše,
ki so pozabile
gledati v nebo.*

*Tiha misel,
plod miru v srcu,
starodavna pesem
iz duha.
Svetloba,
ki je pregnala temo.
Ti si tam, jaz sem še tu.
A tam sva že oba.*

*Spoznaš, da je mir vse,
kar potrebuješ
in daleč gre pogled
in dušo zaguga, upočasni se misel.
Tako si kakor oblaki,
kakor drevesa, poln in čist.*

*Spoznaš, da ničesar ne veš,
da čas vedno novo začenja,
da so meje navidezne,
da nemir ne prihaja od prijatelja.
Sedeš vase in si odpočiješ.*

*Silhuete dreves, oblaki, sinjina.
Velika ptica mirno zavija po zraku.
Nič ne hočeš. Nič ne moraš.
Kot ptica si, prost,
da usmeriš svoje misli v večni krog.*

*Priključiš se na belo ljubezen,
ki nima mej, ki diha ob tebi.
Učiš se miru od dreves
in mnogih razsežnosti od sinjine.
Kam greš? Prav tja –
nazaj v čisto ljubezen.*

*Drevo je podaljšano v nevidno.
In nič mu ni, ne boli ga raztezalnica.
Lahko je njegovo breme.
Sebe začuti v viharju.
Potem je dolgo mir.
Padlo drevo bodo nevidni žarki.*

*V tihem kotičku, na robu sveta,
z nogami v blatu,
z ušesi, ki slišijo le duše,
z očmi, ki vidijo le čiste vzgibe,
bi rad med muljem bleščave
povedal, da je vse,
kar potrebujemo, že tu.*

Luči svetijo

v materijo sveta.

Mir je in nič ne moti prvobitnega.

Prehaja vidno, izginja slišno,

srce pa občuti nevidno toplino

v žarkih, ki podaljšajo

vsako stvar v tisto,

kar bo, ko bo minila.

*Pozabljam nase,
rešen jaz, neodrešujoči jaz,
vklenjen v odreševanje sebe
in sem kot voda miren
in ponavljajoče čist
do tebe, moj učitelj.
Vidim te v zelenem pasu
kontrapunkta svoje duše,
v daljnosti začetka,
od koder se oziram ...*

*Kako bom dal iz obilja,
ki sem ga prejel?
Ali ni modrina že davno sklenjena
v tem zelenilu?
Ali ni prav bolečina pot,
da zaokrožim svet?*

*Opojni svet,
globoke rane nam zadajaš!
Siv si in raztreščen v stvareh,
a pod prizmo tako barvit,
neresničen in lep!*

Iz recenzij

... Očitnejša in bolj značilna lastnost Trobiševega pesništva je občutena liričnost, ki ustvarja posebno, včasih mistično-kontemplativno, drugič intimno reflektirajočo atmosfero, neredko v vzvišenem estetskem izrazu, ki pa vseskozi ostaja pristrčen in nekako domač ter tako ohranja stik med avtorjem in bralcem.

Prof. Tomaž Koncilija, Srečanja, 1995

Ta Trobiševa zamaknjenost v duhovnost je po otroško iskrena, verujoča in čista. Zaznava pokrajino, napolnjeno z darovi, ki so ponujeni vsakomur, a jih mnogi ne vidijo. Trobiševa čistost pogleda je obdarovana: za dolinami vseenosti, za hribi vsakdanjosti, za prvim in za vsemi drugimi krogi iskanja in sanj je beli krog in je gora skrivnosti. Vidiš jo in jo opevaš, ko se povzpneš nanjo, umolkneš, ali kot pravi Trobiš, obrneš list. Zdaj jo še gleda, vidi, opeva in tako kot gre ob nedeljah angel z njim na sprehod, hodi k tej svoji popolnosti.

Tone Pavček, Beli krog, 2006

Pesmi so lirične; osebnoizpovedne, impresivne. Nanizane so na vitice duha, na pesnikov odnos do obdajajoče resničnosti. Ta se razpenja od srca do neba. Glasove ljubzenskih strun počasi

preglaša vrtajoče grgranje bivanjskih vprašanj. Vse te pesmi so kakor oblaki razpotegnjene v kopreno čustvovanja, metaforično se dotikajo obale srca zdaj kot plima zdaj kot oseka, kot spev in kot molk, kot ti in kot jaz. So kakor.

Impresije občutij se v pesniški zbirki stočijo v bivanjsko jedro blagega miru in se, tako kot je značilno za resnično poezijo, spet razpršijo v nemir zaradi neulovljivosti vsega bivajočega znotraj in zunaj človekove biti. Poezija hipnih stanj v plivkanju in valovanju. Spev življenju.

Prof. Berta Golob, Kakor oblaki ..., 2009

Ob sliki Jožice Škof *Skrivnostni odgovor*

Slika ima duhovno sporočilo. Spominja na ikone vzhodnega krščanstva, ki je nekoliko bolj nagnjeno k intuitivnemu spoznanju v primerjavi z našim, zahodnim, ki je nekoliko bolj racionalno. Prav intuitivno v ikonah je lahko umetniku velik izziv. Umetnine presežejo razumske in čutne okvirje in povedo tisto več tudi na ravni nezavednega. Tako preide veliko sporočilo Stvarnikove ljubezni in lepote neposredno k ljudem, kakor vse, kar se jim dogaja čez dan, a vendarle zgoščeno v višji in odločilnejši obliki za dobrobit njihovih duš. Tudi ikona Jožice Škof je »Skrivnostni odgovor« nadrazumskega. Ljudje smo preveliki, da bi nas mogli samo čutni in razumski odgovori potešiti. Ikona je pot notranjega človeka k Bogu, ki na ljubeč način zajema vse. Umetnina, naj bo slika ali pesem, povezuje človeško in Božje, a le slednje nas lahko in nas bo dokončno osrečilo.

Smiljan Trobiš

Viri

Smiljan Trobiš: SREČANJA, pesniška zbirka, ERRO, NOVO MESTO, 1995

Smiljan Trobiš: OČIŠČENO JUTRO, pesniška zbirka, ERRO, NOVO MESTO, 1998

Smiljan Trobiš: BELI KROG, pesniška zbirka, SPES, LJUBLJANA, 2006

Smiljan Trobiš: KAKOR OBLAKI ..., pesniška zbirka, SPES, LJUBLJANA, 2009

Smiljan Trobiš: TOPLI DEŽ, pesniška zbirka, UDARNI LIST, NOVO MESTO, 2009

Smiljan Trobiš: KO TIŠINA ME OBJAME, zbirka molitev, SPES, LJUBLJANA, 2014

Smiljan Trobiš: POD ZASVITI ZVEZD, pesniška zbirka, SPES, LJUBLJANA, 2015

Smiljan Trobiš: PRELEPI VEČER, izbor mladostnih pesmi, SPES, LJUBLJANA, 2017

Smiljan Trobiš: PRELIVI SLIK, BESED IN OBLIK, pesmi ob likovnih delih, SPES, LJUBLJANA, 2018

O pesniku

Rojen je v Novem mestu leta 1956, tu je zaključil gimnazijo leta 1975. Študiral je na Medicinski fakulteti v Ljubljani in dokončal predklinični del študija. Diplomiral je na Pedagoški akademiji v Ljubljani iz metod učenja. Od leta 1999 do 2021 je imel status svobodnega ustvarjalca na področju kulture – književnika.

Foto: J. Kumer

Član Društva slovenskih pisateljev je od leta 2007. Je dobitnik Trdinove nagrade Mestne občine Novo mesto leta 2005 za dosežke na literarnem in kulturnem področju. Živi in ustvarja v Novem mestu.

Izdal je več pesniških zbirk, več knjig meditacij in sodeloval v mnogih publikacijah z likovnimi umetniki. Vodil je literarne delavnice in napisal tri priročnike o kreativnem pisanju. Objavlja v literarnih revijah: Poetikon, Rast, Literatura, 2000, Tretji dan, Mentor, Apokalipsa, Vpogled, Vsesledje, Locutio, Zvon etc.

Več njegovih e-knjig je objavljenih na spletni strani www.smiljan-trobis.si in so dostopne brezplačno. Izdal je tudi več zvočnih knjig.

Verjame, da lahko poezija izboljša ta svet, ga naredi lepšega in bolj človeškega.

smiljan.trobis1@gmail.com

www.smiljantrobis.si

Vsebina

Pesmi	4
Iz recenzij	35
Ob sliki Jožice Škof <i>Skrivnostni odgovor</i>	37
Viri	38
O pesniku	39

KULTURNO
DRUŠTVO
SEVERINA
ŠALJA

NO > O
MESTO S

NAŠ PRISPEVEK ZA VAŠ DOSEŽEK.

Verjamemo v znanje, delo in sodelovanje, zato spodbujamo razvoj mladih talentov in podpiramo delovanje številnih klubov, društev in ustanov.

www.krka.si

 KRKA

Živeti zdravo življenje.

SLEDI SKRIVNOSTNO ZNANEGA

Smiljan Trobiš

Avtorjev izbor

Slika na naslovnici: Jožica Škof: *Skrivnostni odgovor*, iz cikla oz. filozofsko – poetičnega projekta *Ko nebo poljubi zemljo in ogenj vzljubi vodo* – projekt štirih elementov: Zemlja, Zrak, Ogenj, Voda, podprtega s poezijo Smiljana Trobiša, akril na platnu, 2004

Iz spremnih besed: Tone Pavček, Berta Golob, Tomaž Koncilija

Založba: ART 32, Ljubljana, 2022

Izdalo: Kulturno društvo Severina Šalija, Novo mesto

Oblikovanje in tisk: ART 32 d. o. o., ŠPES, grafični studio, Novo mesto

Prva izdaja

Naklada: 300 izvodov

